

عنوان مقاله:

نقش انرژی زمین گرمایی در توسعه پایدار ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی مهندسی عمران و توسعه پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدعلی مردانی - گروه عمران، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران دانشجوی کارشناسی ارشد گرایش مهندسی و مدیریت ساخت

محمودرضا شفاقیان - استادیار گروه عمران، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

باتوجه به مفهوم توسعه پایدار، تحولات جهانی در زمینه توجه به حفظ محیط زیست و فناپذیر بودن منابع فسیلی، گرایش به استفاده از انرژیهای تجدیدپذیر را سرعت بخشیده و روز به روز توجه بیشتری را به خود معطوف میکند. در این مقاله انرژی زمین گرمایی به عنوان یکی از انرژی های نو و تجدید پذیر مورد بررسی قرار میگردد. انرژی های نو از آن جهت اهمیت دارند که جایگزین خوبی برای سوختهای فسیلی می باشند. سوخت های فسیلی دارای نرخ بالایی از آلایندهگی زیست محیطی و آب و هوایی و همچنین تجدید ناپذیر می باشند. نرخ جمعیت و نیاز سعودی بشر به انرژی بررسی، لزوم استفاده از منابع انرژی های نو و تجدید پذیر را با توجه به سه شاخص محیطی، اقتصاد و اجتماعی را ضروری میسازد، دراین پژوهش به بیان منشا انرژی زمین گرمایی و مقایسه آن با دیگر انرژیهای نو و فسیلی براساس شاخصهای پایداری و سهم کاربردی آن پرداخته شده است. ایران یکی از کشورهای است که دارای پتانسیل بالقوه بالایی از نظر انرژی زمین گرمایی میباشد و بر روی کمر بند انرژی زمین گرمایی واقع شده، به طوریکه با داشتن منابع بسیار غنی به عنوان یکی از بیست کشور نخست دارای منابع انرژی زمین گرمایی شناخته شده اما با این وجود تنها 100 مگاوات برق زمینگرمایی تا پایان سال 1396 بهره برداری خواهد شد در نتیجه بایستی در برنامه ریزی ها و سیاست گذاریهای انرژی کشور، جایگاه ویژه ای را برای آن اختصاص داد .

کلمات کلیدی:

انرژی زمین گرمایی، شاخص ها، منابع در ایران، کاربرد، تولید برق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/748676>

